

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Kennedyev trg 11

P-50/2026

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu mr. sc. Maji Josipović, u pravnoj stvari tužitelja JOLLY AUTO LINE d.o.o. iz Šibenika, Ante Šupuka 10, OIB: 17898328148, kojeg zastupa punomoćnik Petra Vatauvuk, OIB: 94759104483, odvjetnica iz Zagreba, Ilica 209, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, kojeg zastupa punomoćnik Ivica Čosić, OIB: 69293812986, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o., Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 02. lipnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 12. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e :

I/ Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 195,80 € sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na taj iznos koje teku od 04. lipnja 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja, u roku od 15 (petnaest) dana.

II/ Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 144,91 € sa zateznim kamatama na taj iznos koje teku od 12. lipnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III/ Odbija se djelomično zahtjev tužitelja na naknadu parničnog troška u iznosu od 375,00 € zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja do isplate kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu 14. siječnja 2026. radi isplate iznosa od 195,80 €. U tužbi je naveo da je u prometnoj nesreći od 3.6.2025. nastala šteta na vozilu marke MERCEDES D 220 D, registarske oznake ZD288OB, u vlasništvu oštećenika te da je predmetnu štetu tuženik bio obavezan nadoknaditi sukladno polici osiguranja AO broj 068203000152 na kojoj je osiguranik MOBIL LEASING d.o.o., OIB: 17080997510 (Oštećenik), a tuženik osiguratelj, od tuženika je zatražena isplata štete koju tuženik

vodi pod brojem 2582 151 2295. Poziva se na odredbe čl. 943. ZOO-ate navodi da je oštećenik štetni događaj prijavio tuženiku te su djelatnici tuženika procijenili štetu i dana 2.8.2025. i napravili zapisnik o izvidu štete broj: 258210512295. Tužitelj je izvršio popravak prema pravilima struke te je za svoju uslugu ispostavio račun br. 4989/Z1/1 dana 8.8.2025. u ukupnom iznosu od 1.417,11 bez PDV (Račun za popravak). Od tuženika je zatražena isplata štete na vozilu oštećenika sukladno računu za popravak, međutim tuženik u obrazloženoj ponudi navodi da je odštetni zahtjev oštećenika pravno osnovan te da procjenjuje visinu štete na iznos od 1.417,11 EUR, a takvu visinu ničim ne obrazlaže, odnosno bez ikakvog razloga umanjuje iznos štete u odnosu na račun za popravak. Tuženik je samo djelomično podmirio iznos predmetne štete jer neosnovano odbija isplatiti ostatak u iznosu od 195,80 EUR. Tužitelj je sklopio dana 15.9.2025. s oštećenikom Ugovor o ustupanju tražbine, a temeljem kojeg je oštećenik prenio tužitelju cjelokupnu tražbinu prema tuženiku, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Tužitelj i oštećenik su o ustupu potraživanja obavijestili tuženika zajedničkim podneskom od dana 15.9.2025. kojim je tuženik obaviješten da je oštećenik kao ustupitelj prenio potraživanje u iznosu od 195,80 EUR na tužitelja kao primatelja. Napominje kako tuženik kao osiguratelj ne može određivati tržišne cijene pružateljima usluga popravljavanja štete nastale na vozilima niti uvjetovati isplatu visine štete po svojim procjenama, a troškovi popravka predmetnog vozila predstavljaju stvarne troškove uspostave prijašnjeg stanja, odnosno uspostavljanje stanja osiguranog vozila koje je bilo prije nego što je šteta nastala (naturalna restitucija). Naime, nakon šetnog događaja oštećenik je svoje vozilo odlučio popraviti kod tužitelja kao ovlaštenog servisera. Tužitelj je predmetno vozilo sukladno zahtjevu vlasnika popravio, odnosno vratio u stanje kakvo je bilo prije nastanka šetnog događaja, a sve sukladno pravilima struke. Oštećenik ima pravo svojom slobodnom voljom odabrati gdje će svoje vozilo popraviti i ne treba odabrati za popravak vozila onaj servis koji je ugovorni partner tuženika, o čemu su decidirano svoja stajališta iznijeli Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja i Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga. Također, oštećenik ima pravo popraviti vozilo prema cijeni koju taj servis redovito naplaćuje u skladu sa svojim cjenikom na tržištu. Oštećenik je za svoj popravak odabrao tužitelja, koji ima službenu cijenu sata rada po kojoj radi te prema uvjetima police obveznog/kasko osiguranja nije, niti smije biti određeno po kojoj cijeni će drugi poslovni subjekt koji popravljiva vozilo izvršavati svoj rad niti smije biti određeno gdje će oštećenik popravljati vozilo. Prema tome, tuženik je dužan nadoknaditi stvarnu štetu, a ne proizvoljno umanjivati iznos i samo djelomično podmiriti iznos dokumentirane štete, a takvo postupanje tuženika je neutemeljeno, stoga tužitelj potražuje preostali dio ovom tužbom.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojoj je naveo kako se u tužbi ne opisuje nastanak šetnog događaja pa nije jasno na čemu temelji odgovornost tuženika odnosno nije jasno temelji li na izvanugovornoj ili ugovornoj odgovornosti tuženika. Spori da je prema polici 068203000152 kao osiguranik naveden Mobil leasing d.o.o. Prigovara aktivnoj legitimacija tužitelja. Navodi da je u ostvarenju svojeg prava oštećenik dužan razumnim postupanjem popraviti vozilo za iznos koji u najmanjoj mjeri tereti osobu koja je dužna naknaditi štetu, jer na taj način ispunjava svoju obvezu smanjenja štete koja proizlazi iz općih načela obveznog prava kao i odredbe čl. 1092. ZOO-a te na taj način surađuje s tuženikom u ostvarenju svojeg prava potpune naknade (dužnost suradnje iz čl.5. ZOO-a) i ne otežava izvršenje obveze tuženika (čl. 10. ZOO-a). Vlasnik vozila je bio obaviješten da će tuženik platiti trošak popravka prema izvidu štete i prosječnim tržišnim cijenama popravaka te je bio obaviješten o nizu servisa (čak 10) u kojima može izvršiti popravak vozila po takvim cijenama, što je

sve razvidno iz mail korespondencije između tuženika i vlasnika vozila od 03. lipnja 2025.g. uz dostavljanje Obrazložene ponude/odobrenja za popravak i obavijesti o servisima gdje se popravak može izvršiti. Napominje da postoje druge radionice koje naplaćuju duplo niže cijenu rada limara i lakirera od tužitelja pa smatra da sloboda izbora vlasnika gdje će popraviti vozilo istom ne daje pravo da optereti osobu koja je dužna naknaditi štetu s većim novčanim iznosom popravka od onog za koji je vozilo moguće popraviti, osim ako postoje neki opravdani razlozi, a tužitelj ne dokazuje da su isti postojali. Spori cjenik tužitelja jer ga je on sam izdao pa isti ne može biti relevantan dokaz o prosječnoj tržišnoj cijeni sata.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvidu u Ugovor o ustupanju tražbine (list 5-6 spisa), notifikaciju o ustupu (list 7 spisa), račun (list 8-9 spisa), Obrazložena ponuda (list 10-11, 32-33 spisa), izvid štete (list 12 spisa), izvještaj o stanju i prometu (list 13 spisa), mail korespondenciju (list 31, 34 spisa), račune (list 35-41 spisa), sudsku praksu (list 42-65 spisa).

4. Sud je odbio dokazni prijedlog tuženika da se pribave podaci o cijeni radnog sata od drugih servisa i radionica kao i prometno / financijsko vještačenje na okolnost utvrđivanja cijene sata rada limarskih i lakirerskih radova u mjestu i u vrijeme popravka vozila u ovlaštenim i neovlaštenim servisima te prometno vještačenje na okolnost je li za iznos koji je tuženik isplatio bilo moguće predmetno vozilo vratiti u prvobitno stanje na jednak način i jednake kvalitete u servisima preporučenim od strane tuženika te također pribavljanje od tužitelja računa za popravak vozila za 2025. kao i dokaze o plaćanju tih računa. Naime, sud je mišljenja kako se sve odlučne činjenice mogu utvrditi iz već dostavljene dokumentacije u spisu pa bi pribavljanje ranije navedene dokumentacije samo nepotrebno produljio trajanje postupka i povećao troškove, a posebice imajući na umu vrijednost predmeta spora.

5. Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako svaki dokaz zasebno tako i sve dokaze zajedno, a na osnovi odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/94, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; u daljnjem tekstu: ZPP), ovaj sud došao je do uvjerenja da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 195,80 € koju tuženik nije priznao u mirnom postupku naknade štete, a za koju tužitelj navodi da se odnosi na razliku u visini cijene satnice za popravak vozila koju je priznao tuženik i one koje naplaćuje tužitelj.

7. U postupku je sporna aktivna legitimacija, odgovornost tuženika, osnov i visina tužbenog zahtjeva odnosno cijena radnog sata popravka vozila tužitelja.

8. Uvidom u Izvid štete tuženika broj 258210512295 razvidno je kako je tuženik pregledao vozilo Mercedes C 220 D reg. oznake ZD 288OB dana 02.08.2025., a povodom nezgode od 03.06.2025. te da je utvrđeno kako je potrebno popraviti oblogu branika ST, letvicu ST branika i pokrov ST DO. Također je navedeno radno vrijeme limara 1,90 sati, a lakirera 2,70 sati, da je potrošni materijal lakirera 125,46 €, a limara 1,29 €. Kao oštećenik navedeno je društvo MOBIL LEASING d.o.o., Podružnica Zadar, Zadar, Biogradska cesta 76

9. Uvidom u utuženi račun broj 4989/Z1/1 razvidno je da je tužitelj 08.08.2025. izdao račun za popravak ranije navedenog vozila u ukupnom iznosu od 2.016,13 € (zajedno s PDV-om) odnosno 1.612,90 € (bez PDV-a) u kojem je obračunat trošak limarskog rada 1,90 sata po jediničnoj cijeni 60,00 € po sat, rad lakirera 2,70 sati po jediničnoj cijeni od 60,00 € po satu, potrošni materijal lakirera 29,22 € i potrošni materijal limara u iznosu od 11,40 € te su navedeni rezervni dijelovi koji su korišteni

prilikom popravka s njihovim cijenama. na istom računu je navedeno kako je popravak vozila izvršen prema izvidu štete tuženika broj 258210512295.

10. Uvidom u Obrazloženu ponudu od 13.08.2025. razvidno je da je tuženik obavijestio oštećenika MOBIL LEASING d.o.o. Podružnica Zadar da tuženikova odgovornost za naknadu štete nije sporna i da je njegov odštetni zahtjev pravno osnovan i da su procijenili visinu štete na iznos od 1.417,11 € te da ukoliko mu je to prihvatljivo, da pismeno potvrdi i dostavi broj računa i naziv banke na koji ću mu izvršiti doznaku, a ukoliko nije zadovoljan da može pisati prigovor. Visina štete procijenjena je na temelju izvida štete, fotografija oštećenog vozila i računa popravka oštećenog vozila koji je umanjen za cijenu radnog sata.

11. Uvidom u Obrazloženu ponudu /odobrenje za popravak od 03.06.2025. razvidno je da je tuženik oštećeniku naveo kako je izvršen pregled vozila i popis oštećenja te da je sačinjen izvid štete koji mu je uručen te da ukoliko želi izvršiti popravak da će isplatiti po računu za popravak izravno njemu ili radionici uz uvjet da je račun popravka u skladu s Izvidom štete i prosječnim tržišnim cijenama rada majstora raznih specijaliziranosti, rezervnih dijelova i potrošnog materijala.

12. Iz e-mail korespondencije razvidno je da je djelatnik tuženika Ivan Džolan na e-mail adresu dratomic289@gmail.com dostavio popis preporučenih servisa na kojem popisu se ne nalazi tužitelj, uz napomenu da se može odlučiti i za popravak u servisu prema vlastitom izboru te da se u tom slučaju moli da se dostavi ponuda popravka prije početka radova kako bi se izbjegla svaka mogućnost nesporazuma u postupku popravka vozila.

13. Iako je uvidom u račun tužitelja za popravak predmetnog vozila razvidno da isti nije u cijelosti izdan po izvidu štete obzirom da je potrošni materijal limara obračunat u većem iznosu ovdje valja napomenuti kako je tuženik po primitku utuženog računa odbio isplatiti samo razliku u cijeni radnog sata, dok je preostalo isplatiti, dakle očito je priznao razliku u trošku potrošnog materijala limara.

14. Uvidom u Ugovor o ustupanju tražbine razvidno je da su ga potpisali tužitelj kao primatelj i MOBIL LEASING d.o.o. (vlasnik vozila) kao ustupitelj dana 15.09.2025. i da su u istom suglasno utvrdili kako ustupitelj ima potraživanje prema tuženiku u iznosu od 195,80 €, a sve prema računu popravka za štetu primatelja br. 4989/Z1/1 u ukupnom iznosu od 1.612,91 € +PDV. Nadalje, da suglasno utvrđuju kako je primatelj izvršio popravak automobila za ustupitelja te je ispostavio ranije navedeni račun, a da je tuženik navedeni račun dužan podmiriti kao odgovorni osiguratelj s police osiguranja AO broj 068203000152 i da je tuženik podmirio iznos samo djelomičnu u visini od 1.417,11 € te da je tuženik ostao dužan podmiriti još iznos od 195,80 € pa da primatelj i dalje ima potraživanje prema ustupitelju u iznosu od 195,80 €. Ustupitelj navedenim ugovorom ustupa primatelju odnosno tužitelju svoje potraživanje u visini od 195,80 €.

15. O istom ugovoru tužitelj i vlasnik vozila obavijestili su tuženika notifikacijom od 15.09.2025., a što tuženik nije osporio.

16. Na temelju čl. 80. st. 1. ZOO-a, vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na njega svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili koja se po svojoj protivi prenošenju na drugoga. Ugovorom o ustupu potraživanja vlasnik vozila je ustupio tužitelju kao primatelju, tražbinu koju je ustupitelj imao prema tuženiku u iznosu od 195,80 €, a sve prema računu popravka za štetu primatelja, o čemu je tužitelj obavijestio tuženika kao dužnika.

17. Kako je vlasnik vozila prenio na tužitelja svoje potraživanje s osnove naknade štete tako je isti aktivno legitimiran u ovom predmet.

18. Iz provedenog dokaznog postupka razvidno je da je upravo tuženik u mirnom postupku učinio nespornom svoju odgovornost za naknadu štete i da je odštetni

zahtjev oštećenog pravno osnovan, a što potvrđuje dokumentacija iz koje proizlazi da je upravo tuženik izvršio izvid štete, njemu je dostavljen utuženi račun tužitelja za popravak predmetnog vozila te je isti povodom istog priznao svoju odgovornost i isplatio djelomično račun (osim razlike u radnom satu), slijedom čega je sud ocijenio da je isti pasivno legitimiran u ovom predmetu i da postoji njegova odgovornost.

19. Ovdje valja napomenuti kako je tuženik samo općenito osporio odgovornost za štetu i nije iznio nikakve činjenice iz kojih bi proizlazila odgovornost oštećenika za nastanak prometne nesreće, a sud je utvrdio da je tuženik napravio izvid štete, ponudio je oštećeniku plaćanje iznosa od 1.417,11 €, koji je i platio, pri čemu se preostali iznos odnosi samo na razliku u cijeni sata rada, stoga je prema mišljenju ovog suda za predmetni štetni događaj odgovaran osiguranik tuženika.

20. Iz računa tužitelja je razvidno kako je isti naplatio radni sat lakirera i limara u iznosu od 60,00 €. Tužitelj navodi kako je to po njegovom službenom cjeniku. Tuženik spori cjenik tužitelja jer ga je on sam izdao pa isti ne može biti relevantan dokaz o prosječnoj tržišnoj cijeni sata.

21. Tužitelj je za popravak predmetnog vozila obračunao cijenu radnog sata u skladu s cjenikom po kojem u svom poslovanju obavlja popravke vozila svim klijentima. Prema stavu ovog suda činjenica da tuženik kao osiguravatelj, ne prihvaća visinu satnice rada utvrđene tužiteljevim cjenikom nije od utjecaja na tužnikovu dužnost da i taj trošak naknadi. Oštećenik ima pravo slobodno izabrati autoservis u kojem će popraviti svoje vozilo neovisno o tome je li riječ o radionici koja je uvrštena u mrežu ugovornih servisa ili ne.

22. Oštećenik nije dužan popraviti vozilo u onom servisu koji mu preporuči osiguravajuće društvo, već je ovlašten popraviti vozilo u mjestu svog boravišta u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila, po cijeni koju taj servis redovito naplaćuje svim klijentima. Oštećenik može slobodno izabrati radionicu u mjestu svog boravišta u kojoj će popraviti vozilo te okolnost što postoje i druge radionice u kojima bi cijena radnog sata bila jeftinija ne predstavlja doprinos oštećenika šteti u smislu odredbe čl. 1092. ZOO-a. Tuženik prema mišljenju ovog suda nema ovlasti niti pravo određivati autoservisima cijene sata rada.

23. Poduzetnici, pa i oni koji se bave popravcima vozila, slobodno djeluju na tržištu te ne postoje opravdani razlozi zbog kojih bi oštećenici smjeli popravljati vozilo isključivo u najjeftinijem servisu, kako to smatra tuženik. Tužitelj je oštećeniku naplatio onu cijenu koju redovito naplaćuje na tržištu u skladu sa svojim cjenikom koji se jednako primjenjuje na sve njegove klijente te je oštećenik ovlašten popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji sudjeluje na tržištu u mjestu boravišta oštećenika. Prema ocjeni ovog suda ne postoje opravdani razlozi zbog kojih bi oštećenici mogli popravljati vozilo isključivo u servisu koji naplaćuje cijenu radnog sata koju priznaje tuženik. Stoga nije odlučna činjenica je li oštećenik imao mogućnost popravka vozila po jeftinijoj cijeni na koju se neosnovano poziva tuženik pa je sud sukladno odredbi čl. 292. st. 4. ZOO-a odbio dokazne prijedloge tuženika za provođenje prometnog vještačenja na okolnost utvrđenja stvarne cijene sata rada, odnosno prosječne cijene sata na području Zagrebačke županije kao i na okolnost je li za iznos koji je tuženik isplatio bilo moguće predmetno vozilo vratiti u prvobitno stanje na jednak način i jednake kvalitete u servisima preporučenim od strane tuženika.

24. Nadalje, prema mišljenju ovog suda ni pribavljanjem od tužitelja računa za popravka vozila za 2025. kao i dokaze o plaćanju tih računa također ne bi dovelo do utvrđenja odlučnih činjenica, jer sama činjenica da tužitelj eventualno znao obračunavati cijene u manjem iznosu nego što je određeno u cjeniku, ne bi bilo odlučno za ovaj predmet obzirom da trgovci imaju praksu davanja popusta vjernim klijentima.

25. Tužitelj je dostavio račun o popravku iz kojeg jasno proizlazi da su izvršeni upravo oni radovi, koje je kao potrebne, radi popravka vozila odredio i tuženik u okviru predviđenog broja radnih sati.

26. Kako predmetnu štetu predstavlja i trošak cijene radnog sata za popravak vozila u iznosu od 60,00 € po satu (bez PDV-a), a obzirom da je tuženi naknadi štetu u manjem iznosu, tako postoji i tražbina naknade štete u preostalom utuženom iznosu od 195,80 €. Tuženik, kao osiguratelj osobe koja je odgovorna za štetu, je dužan naknaditi tu štetu tužitelju kojem je oštećenik ustupio tražbinu, sukladno odredbama čl. 1085. st. 1. i 4. ZOO-a i čl. 84. st. 1. ZOO-a.

27. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZOO-a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl.

28. Sukladno navedenoj odredbi, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate. Prema odredbi čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 – dalje: ZOOP) oštećena osoba ima pravo na zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

29. U spis nije dostavljena prijava štete i zahtjeva za naknadu štete iz kojeg bi proizlazi kada je oštećenik podnio zahtjev tuženiku, no iz Obrazložene ponude je razvidno kako je odštetni zahtjev podnesen 03.06.2025. slijedom čega je sud dosudio zatezne kamate od dana nakon toga. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale odnose jer se radi o naknadi štete. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom I/ izreke presude.

30. Tužitelj je u ovoj parnici uspio u cijelosti pa mu je tuženik dužan naknaditi trošak postupka sukladno čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a te odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne Novine broj 138/23, 107/2025; dalje u tekstu Tarifa), a prema vrijednosti predmeta spora od 195,80 €. S obzirom na vrijednost predmeta spora odvjetniku sukladno odredbama Tarife pripada nagrada u iznosu od 50,00 € po radnji, a ne kako je to tužitelj zatražio 200,00 €, slijedom čega je tužitelj odbijen za previsoko zatraženi dio troška po svakoj dosuđenoj radnji.

31. Tužitelju je priznat trošak tužbe u iznosu od 50,00 € (Tbr. 7. i Tbr. 54. Tarife) i trošak zastupanja na ročištu 02.06.2026. u iznosu od 50,00 € (Tbr. 9/1 i Tbr. 54. Tarife), što je ukupno 100,00 €, a što uvećano za PDV iznosi 125,00 €. Tužitelju je dodijeljen i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 6,64 € te na presudu u cijelosti zatraženom iznosu od 13,27 € sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18, 51/23) i Uredba o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" br. 37/23). Stoga je tužitelju priznat trošak u ukupnom iznosu od 144,91 € sa zakonskim zateznim kamatama počevši od dana donošenja presude do isplate, sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a. Odluka o visini zatezne kamate temelji se na čl. 29. st. 2. ZOO-a za ostale odnose obzirom da se radi o troškovima postupka (tako i u odluci VSRH Rev-1114/23 od 04.06.2024.), a sve sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.

32. Slijedom svega navedenog sud je o troškovima postupka odlučio kao pod točkom II/ i III/ izreke ove presude.

U Zagrebu 12. lipnja 2026. godine

S u d a c:
mr. sc. Maja Josipović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude odnosno od dana objave presude ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka. Presuda se ne može pobijati žalbom zbog nepotpuno ili pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, nego se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1., 2., 4., 5., 6. 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku uz pristojbu na presudu
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30889-55a64**

Kontrolni broj: **04008-f0c7c-b5273**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MAJA JOSIPOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.